

(2. t.)

*

†**1.MAGASZTALJA** * az én lelk^em az / Urat.

2. És örvendezik az én / lelk^em, * az én üdvözítő Iste/nemben.

3. Mert meglátta az ő szolgálójának alázatos/ságát,* és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden / nemzetek.

4. Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a / Hatalmas,* és szent az ő /neve.

Antifona

5. És az ő irgalmassága nemzetségről nemzet/ségre,* azokon, kⁱk őt /félⁱk.

6. Hatalmasságot cselekedett az ő /karjával,* szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizakodottsága /által.

7. Letette a hatalmasokat a /székről,* és fölmagasztalta az alázato/sakat.

8. Az éhezöket betöltötte /jókkal,* és a gazdagokat üresen /küldte el.

Antifona

9. Fölvette Izraelt az ő /szolgáját,* hogy ne felejtse irgalmas/ságát.

10. Miképpen megmondotta vala atyá/inknek,* Ábrahámⁿak és az ő ivadékaⁿak mindö/rökké.

DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENT /LÉLEK ISTENNEK.

Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: A kiáltónak szava a pusztában ...

Ó Emmánuel...

VI. Könyörgés és befejezés

Pap: Az Úr legyen veletek! Hívek: És a te lelkeddel!

(Ha nem pap vezeti: Uram, hallgasd meg könyörgésemet! H: És az én kiáltásom jusson eléd!)

Könyörögjünk! Kelj fel, kérünk Urunk, hatalmaddal és jöjj el; nagy pártfogásoddal légy segítségünkre, - hogy kegyelmednek támogatása által megbocsátó irgalmad siettesse azt, amit bűneink visszatartanak. Aki élsz és uralkodol az Atyával és a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön örökké. H: Ámen.

P: Az Úr legyen veletek! H: És a te lelkeddel!

(Ha nem pap vezeti: Uram, hallgasd meg könyörgésemet!) H: És az én kiáltásom jusson eléd!)

E: Mondjunk áldást az Úrnak H: Istennek legyen hála!

P: A megholt hívek lelkei Isten irgalmából békességben nyugodjanak. H: Ámen

ADVENTI VESPERÁS - ESTI DICSÉRET

I. Bevezetés

Magyarul

Pap: Isten, figyelmezz az én segítségemre!

Nép: Uram, siess megsegíteni engem!

(Meghajlás) Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek, miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, és mindörökkön örökké.

Ámen. Alleluja.

Latinul

Pap: Deus in adjutorium meum intende!

Hívek: Domine, ad adjuvandum me festina!

Glória Patri et Filio et Spiritui Sancto, sicut erat in principio et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen. Alleluia.

II. Zsoltározás: Antifóna: (Advent I. és II. hetében)

Jöjj el, ó, U-runk, és már ne késlekedjél, oldozd föl gonosz tet-te- it

né-ped-nek, Izraelnek. (4.t.) † *

Antifóna: (Advent III. és IV. hetében)

Í- me, el-jő a földnek Királya s Ura, és Ő lesz, a- ki el-ve-szi

rabságunk i- gá- ját. 4.tónus

Zsolt. 109: Az eljövendő Messiás isten-emberi természetéről, főpapi-királyi méltóságáról

1. **Mondá az Úr az én /Uramnak,*** Ül az én job/bomra.
 2. *Míg ellenségedet zsámollyá /teszem * a te lába/idnak.*
 3. A te erődnék pálcáját kibocsátja az Úr /Sionból,* uralkodjál a te ellenségeid köze/pette.
 4. *Tenálad van az elsőség a te hatalmadnak napján a szentség /fényében,* magamból szültelek téged a hajnali csillag /előtt.*
 5. Megesküdött az Úr és meg nem /bánja,* Pap vagy te mindörökké Melkizedek rendje /szerint.
 6. *Az Úr áll a te jobbod /felől,* haragja napján eltapossa a kirá/lyokat.*
 7. Ítéletet tesz a nemzetek között,† a holttesteket halomba /gyűjti,* összezúzza fejüket a széles /harcmezőn.
 8. *Útja közben a patak/ból /iszik, '*' azért emeli magasra büszkén a /fejét.*
- DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK.
Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifóna: Jöjj el, ó Urunk, ...

Íme, eljő ...

Zsolt. 110: Isten dicsőítése az Egyháznak juttatott jótéteményekért

1. **Hálát adok néked Uram, teljes /szívemből,*** az igazak tanácsában és gyülekeze/tében.
2. *Nagyok az Úrnak /művei,* ismerjék meg őket mind, akik /szeretik.*
3. Főnség és ékesség az ő /művében,* és igazsága megmarad örökkön /örökké.
4. *Emlékezetet szerzett csodatetteinek az irgalmazó és könyörülő /Isten,* eledelt adott az őt fé/lőknek.*
5. Megemlékezik az ő szövetségéről /örökké,* cselekedeteinek erősségét hirdeti az ő /népének.
6. *Hogy nekik adja a hitetlenek örök/részét,* az ő kezének műve: igazmondás és igaz /ítélet.*
7. Erősek mind az ő végzései,† szilárdan állnak minden /időkre,* hűségben és igazságban hajtja végre /őket.
8. *Váltságot küldött az ő /népének,* megparancsolta örökké az ő szövet/ségét.*
9. Szent és rettenetes az ő /neve,* a bölcsesség kezdete az Úr fé/lelme.
10. *Jól gondolkodnak mind, akik eszerint csele/kednek, '*' az ő dicsérete pedig megmarad örökkön /örökké.*

4. *Procedens (de) thalamo suo / pudoris aula regia, / gem(i)nae gigas substantiae / alacris ut currat viam.*
5. *Egressus ejus a Patre, / regressus ejus ad Patrem, / excursus usqu(e) ad inferos, / recursus ad sedem Dei.*
6. *Aequalis aeterno Patri, / carnis trophe(o) accingere, / infirma nostri corporis / virtute firmans perpeti.*
7. (Csak december 24-én) *Praesepe jam fulget tuum, / lumenque nox spirat novum, / quod nulla nox interpolet, / fideque jugi luceat.*
8. *Glória tibi, Domine, / qui natus es de Virgine, / cum Patr(e) et Sancto Spiritu / in sempiterna saecula. Amen.*

V: Rorate coeli de super et nubes pluant iustum.

R: Aperiat terra, et germinet Salvatorem.

V. Magnificat

Antifóna: (Advent első felében)

A kiáltónak sza-va a pusz-tá-ban: ké-szít-sé-tek el az Úr-nak út-ját

egyenes-sé tegyétek Istenünk ösvényeit. (5. t.) *

Antifóna: (Advent második felében)

Ó Emmá-nu-el, Törvényünk és Tör-vény-ho-zónk, né-pek-nek

re-mény-sé-ge, s mindenek Üd-vö-zí-tő-je! Jöjj el és üdvözíts

min-ket mi Urunk, Is-te-nünk!

Advent III. és IV. hetében

Né-pek megvál- tó Is- te-ne Szűztől szület- ve meg-je-lenj!

Csodálják minden száza- dok, Istenhez il- lő szüle- tés! Á- men.

2. Nem férfiúnak magja ez, / de titkon- való ihletés, / test lesz az örök szent Ige, / megvirágozik a szűzi méh.
3. Áldott gyümölcse megterem, / de szüzessége megmarad, / erény zászlói fénylenek, / Templom, hol Isten megjelent!
4. S a nászteremből ím kilép, / királyi házból Vőlegény, / mint Isten-Ember, égi Hős, / hogy útját futva járja be.
5. Megindul Atyja székítől, / s Atyjához ismét visszatér, / bejárva poklok mélyeit, / föl az isteni trónusig.
6. Ki az Atyával örök-egy, / a test páncélját fölveszi, / mi testünk gyöngeségeit / örök erővel hatva át.
7. (Csak dec. 24.-én)Immár fénylik te jászolod, / az éjből új nap támadott, / mit nem borít el semmi éj. / szünetlen hittel tündököl!
8. (Meghajolva) Urunk dicsérünk tégedet, / aki a Szűznek fia vagy, / Atyádat és Szent Lelkedet / örökké, minden századon. Ámen.

V: Harmatozzatok, egek onnan felülről, és a felhők essék az igazat!

R: Nyíljék meg a föld és teremje az Üdvözítőt.

Latinul:

1. Veni, Redemptor gentium, / osténde patrum Virginis, / miretur omne sæculum, / talis decet patrus Deum.
2. Non ex virili semine, / sed mystico spiramine / verbum Dei factum caro, / fructusque ventris floruit.
3. Alvus tumescit Virginis, / claustra pudoris permanent, / vexilla virtutum micant: / versatur in templo Deus.

(Meghajolva) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK.

Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifóna: Jöjj el, ó Urunk, ...

Íme, eljő ...

Zsolt. 111: Az igazak jutalmáról és a bűnösök büntetéséről

1. **Boldog ember az, ki az Úrat /féli,* az ő parancsolatait igen /kedveli.**
 2. **Hatalmas léssen magva a /földön,* az igazak nemzetsége megál/datik.**
 3. Dicsőség és gazdagság az ő /házában,* és az ő igazsága megmarad örökkön /örökké.
 4. **Az igazaknak a sötétségben világosság /támad:* Ő az Irgalmas, Könyörülő és /Igaz.**
 5. Jól léssen annak, ki könyörül és szívesen ád,† az ő dolgait igazul /rendezi,* meg nem inog az mindörökké.
 6. **Örök emlékezetben léssen az /igaz,* nem fél a gonosz-hír hal/lástól.**
 7. Erős a szíve, mivelhogy az Úrban bízük,† bátor az ő /szíve,* azért nem retteg, mígnem meglátja ellenségeinek /bukását.
 8. **Osztoget, adakozik a szegényeknek,† az ő igazsága megmarad örökkön /örökké,* felemeltetik a feje dicső/séggel.**
 9. A bűnös látja ezt és harag fogja el,† fogát csikorgatja és irigységben emészti /magát,* a gonoszok kívánsága semmivé /leszen.
- DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK.
Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifóna: Jöjj el, ó Urunk, ...

Íme, eljő ...

III. Capitulum és responsórium

Íme a mi Istenünk, benne remélünk, hogy megszabadít minket, / Ő az Úr, őbenne bízunk, // ujjongjunk és örvendezzünk az ő segítségén. Iz 25, 9
ISTENNEK LE/GYEN HÁLA.

Responzórium: (Advent I. és II. hetében)

Mu- tasd meg, ó U-runk, né-künk,* ir-gal-mas-sá- go-dat.

V.) És a te üdvössé/gedet,* add /meg nekünk!

R.) Irgalmasságot

V.) Dicsőség az Atyának † és Fiúnak,* és a Szent/léleknek.

R.) Mutasd meg...

Responzórium: (Advent III. és IV. hetében)

Tefő-löt-ted, Je- ru- zsá-lem, föl-ra-gyog majd az Úr.

V: És az Ő dicső/ségét * tebenned fog/ják látni.

R: Fölragyog majd az Úr.

V: Dicsőség az Atyának † és Fiúnak,* és a Szent/léleknek.

R: Tefölötted ...

IV: Himnusz és verzikulus (Advent I. és II. hetében)

Ki- ált-sunk Krisztus hí-ve-i: vi- lát Szü-lő- je add kegyed,

mely é- rez-zük, hogy kö-ze-leg, s fogadd legszebb dicséretünk. Á- men.

2. Régi próféták jóslata / beteljesült, mint mondatott, / midőn eljött megváltani / Teremtőnk egyszülött Fia.
3. Érettük mondott szent Ige, / hogy bűnünk terhét elvegye, / mulandó portestünkbe szállt, / s megölte trónján a halált.
4. Időben anya szülte őt, / de Atya az idő előtt, / s bár benne két természet él, / egyetlen isteni személy.
5. Ember lett, íme, Istenünk, / s mi benne újraszületünk, / az új kultusznak fényiből / új ember lesz a régiből.

6. Születésnapján lelkesen / ujjongnak mind a nemzetek, / s a kegyelemben szülte nép / évente várja ünnepét.
7. Jöttét a vágyak hirdetik, / melyekkel minden eltelik, / ily dicsőséges nagy napot / illik fogadni tisztesen!
8. Hogy midőn újra érkeznek, / s a földet félelmek verik, / legyen méltó várakozás / ez alázatos fogadás.
9. (*Meghajolva*) Dicséret, áldás, tisztelet, / Atya és Fiú teneked / s a szentlélekkel is velük / dicsőség minden századon. Ámen

V: Harmatozzatok, egek onnan felülről, és a felhők essék az igazat!

R: Nyíljék meg a föld és teremje az Üdvözítőt.

Latinul:

1. Christi caterva clamitet / rerum Parenti, proximas / quas esse sentit, gratias / laudesque promat maximas.
2. Vatum poli oracula / perfécit olim tradita, / cum nos redemit unicus / factoris orbis Filius.
3. Verbum profecto proditum / tulit reatum criminum / sumensque nostrum pulverem / mortis peremit Principem.
4. A matre natus tempore, / sed sempiternus a Patre / duabus in substantiis / persona sol(a) es Numinis.
5. Venit Deus factus homo, / nitescat ut cultu novo / renatus in nato Deo / factus novus vetus homo.
6. Natalis hic ob gaudium / ovans tropæo gentium / renata plebs per grátiam / hæc festa præbet annua.
7. Advéntus hic sollemnibus / votis feratur omnium, / quos sustinere convenit / tanti diei gloriam.
8. Secundus ut cum venerit, / orbem que terror presserit, / succurrat hæc humillima / susceptionis dignitas.
9. Laus, honor, virtus, gloria, / Deo Patri et Filio, / una cum Sancto Spiritu, / in sempiterna sæcula. Amen.

V: Rorate coeli desuper et nubes pluant iustum.

R: Aperiatur terra, et germinet Salvatorem.